

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 260/2021-55

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky

o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ivanou Halahijovou, Vazovova 9/A, Bratislava, proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/GV124/20/1000, proti postupu Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Tp/6/2020 a proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5Tost/3/2021

a o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária ROMŽA, s.r.o., Hrnčiarska 5, Košice, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5Tost/3/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/GV124/20/1000 **bolo porušené** základné právo [REDAKOVANÉ] na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. [REDAKOVANÉ] **priznáva** finančné zadosťučinenie **500 eur**, ktoré mu **je povinná** zaplatiť Generálna prokuratúra Slovenskej republiky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky **je povinná** nahradiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy konania **589,54 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavným sťažnostiam **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 260/2021-16 z 29. júna 2021 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „prvý sťažovateľ“) v časti namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) pod sp. zn. VII/GV124/20/1000 (ďalej len „napadnuté konanie špeciálnej prokuratúry“), postupom Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Tp/6/2020 (ďalej len „napadnuté konanie Špecializovaného trestného súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5Tost/3/2021 (ďalej len „napadnuté konanie najvyššieho súdu“) a ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „druhý sťažovateľ“) v časti namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy postupom najvyššieho súdu v jeho napadnutom konaní.

2. Ústavné sťažnosti vo zvyšných častiach týkajúcich sa rozhodnutí vydaných v napadnutých konaniach, teda v časti namietanej neústavnosti ich držania vo väzbe, pri predbežnom prerokovaní odmietol. Predmetom konania po prijatí ústavných sťažností na ďalšie konanie tak ostalo posúdenie urýchlenosti rozhodovania o žiadostiach sťažovateľov o prepustenie z väzby na slobodu.

3. Z ústavných sťažností vyplýva, že sťažovatelia boli obvinení z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu so zločinom legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy na zločin podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

4. Sťažovatelia boli vzatí do väzby uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 1Tp/6/2020 z 18. septembra 2020 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Tost/39/2020 zo 6. októbra 2020 z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia v častiach ústavných sťažností prijatých na ďalšie konanie namietajú nerešpektovanie požiadavky urýchlenosti rozhodovania o ich žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu.

6. Prvý sťažovateľ tvrdí, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo 16. novembra 2020 rozhodol Špecializovaný trestný súd svojím uznesením až 29. decembra 2020 [uznesenie sp. zn. 1Tp/6/2020 z 29. decembra 2020, ktorým boli žiadosti prvého a druhého sťažovateľa zamietnuté,

ich väzba nebola nahradená a ich písomné sľuby neboli prijaté (ďalej len „uznesenie Špecializovaného trestného súdu“)], a o jeho sťažnosti rozhodol najvyšší súd až 28. januára 2021 [uznesenie sp.zn. 5Tost/3/2021 z 28. januára 2021, ktorým bolo zrušené uznesenie Špecializovaného trestného súdu v časti prvého sťažovateľa, jeho žiadosť zamietnutá, zmenené dôvody jeho väzby, neprijatá ponuka dôveryhodnej osoby, neprijatý jeho písomný sľub, nenahradená jeho väzba a taktiež zamietnutá sťažnosť druhého sťažovateľa (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“)], pričom predmetné uznesenie najvyššieho súdu mu bolo dourčené až 25. februára 2021.

7. Druhý sťažovateľ tvrdí, že jeho výsluch bol realizovaný už 16. decembra 2020, avšak Špecializovaný trestný súd o jeho žiadosti rozhodol až 29. decembra 2020. Tento postup bol vyhodnotený ako nezákonný aj najvyšším súdom, ktorý o jeho sťažnosti rozhodol až 28. januára 2021.

III.

Vyjadrenie špeciálnej prokuratúry, vyjadrenie Špecializovaného trestného súdu, vyjadrenie najvyššieho súdu, repliky sťažovateľov a ústne pojednávanie

III.1. Vyjadrenie špeciálnej prokuratúry:

8. Špeciálna prokuratúra vo svojom vyjadrení poukázala na skutočnosť, že prvý sťažovateľ doručil svoju žiadosť o prepustenie z väzby 16. novembra 2020 Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej aj len „generálna prokuratúra“), a táto bola 18. novembra 2020 zaslaná na podateľňu špeciálnej prokuratúry. Príslušný prokurátor zaslal 20. novembra 2020 pokyn príslušnému vyšetrovateľovi, ktorý pre nadmernú pracovnú vyťaženosť predložil vyšetrovací spis špeciálnej prokuratúre 27. novembra 2020. Príslušný prokurátor z dôvodu pracovnej vyťažnosti v iných väzobných veciach predložil svoje stanovisko a príslušný vyšetrovací spis Špecializovanému trestnému súdu 4. decembra 2020.

9. Žiadosť prvého sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu tak bola Špecializovanému trestnému súdu predložená 12 pracovných dní (5 dní od doručenia spisu od vyšetrovateľa) po jej doručení.

10. Špeciálna prokuratúra v nadväznosti na uvedené (pracovnú vyťaženosť vyšetrovateľa a prokurátora) navrhla ústavnej sťažnosti prvého sťažovateľa nevyhovieť.

III.2. Vyjadrenie Špecializovaného trestného súdu:

11. Špecializovaný trestný súd uviedol, že prvý sťažovateľ počítá začiatok lehoty na rozhodnutie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu od jej podania (16. novembra 2020), avšak jeho žiadosť bola Špecializovanému trestnému súdu predložená až 4. decembra 2020, pričom o nej bolo rozhodnuté 29. decembra 2020, teda v lehote jedného mesiaca.

12. Osobitne Špecializovaný trestný súd poukázal na skutočnosť, že od výsluchu sťažovateľa 16. decembra 2020 do vypracovania a expedovania uznesenia 29. decembra 2020 prešlo iba 7 pracovných dní. V danom čase musel navyše príslušný sudca rozhodovať v ďalších veciach,

a tak v relatívne krátkom čase vykonal výsluchy celkovo piatich obvinených v dvoch nesúvisiacich väzobných trestných veciach, vyhotovil spolu tri uznesenia a odovzdal ich na expedíciu.

13. Pokiaľ ide o doručovanie uznesenia obhajkyňi prvého sťažovateľa, napadnuté uznesenie jej bolo expedované 29. decembra 2020 a doručka od obhajkyne sťažovateľa sa vrátila až 15. januára 2021, a to nepodpísaná. To znamenalo, že obhajkyňa po dobu viac ako 2 týždňov neprevzala napadnuté uznesenie, lebo nebola prítomná vo svojej advokátskej kancelárii a nezariadila si náhradné preberanie zásielok.

14. Špecializovaný trestný súd navrhol v nadväznosti na uvedené ústavnej sťažnosti prvého sťažovateľa nevyhovieť.

III.3. Vyjadrenie najvyššieho súdu:

15. Najvyšší súd uznal, že rozhodovanie o žiadostiach sťažovateľov ako celok nespĺňalo požiadavku urýchlenosti rozhodovania, avšak predĺženie konania nemožno pripočítať na ťarchu najvyššieho súdu, ktorý rozhodol o podaných sťažnostiach v deviaty kalendárny deň od ich predloženia a jeho rozhodnutie bolo vyhotovené v zákonom stanovenej lehote. Vec bola vypravená dvadsiaty tretí kalendárny deň po jej predložení a v ten istý deň (11. februára 2021) doručená Špecializovanému trestnému súdu. Samotnú vec možno považovať za právne a fakticky zložitejšiu.

16. Najvyšší súd navrhol ústavným sťažnostiam nevyhovieť.

III.4. Repliky sťažovateľov:

17. Prvý sťažovateľ vo svojej replike poukázal na to, že doručovanie spisu zo strany vyšetrovateľa prokurátorovi v trvaní 11 dní je pri zohľadnení požiadavky na urýchlenosť rozhodovania neakceptovateľné. Prvý sťažovateľ vníma pracovnú zaťaženosť orgánov činných v trestnom konaní, táto však nemôže byť jemu na škodu. Ak Špecializovaný trestný súd poukazuje aj na skutočnosť, že obhajkyňa nebola v čase expedovania uznesenia prítomná v kancelárii a nezabezpečila si náhradné preberanie, tak obhajkyňa mala po celý čas svojej neprítomnosti v kancelárii prístup do svojej elektronickej schránky.

18. Druhý sťažovateľ sa domnieva, že lehota konania najvyššieho súdu v trvaní 23 dní, ak sa na ňu nahliada cez celkovú dĺžku rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, nie je lehotou rešpektujúcou požiadavku urýchlenosti.

III.5. K ústnemu pojednávaniu:

19. Ústavný súd v danom prípade na základe § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavných sťažností

20. Predmetom konania o prijatých častiach ústavných sťažností sťažovateľov je posúdenie namietaného zásahu do ich základného práva na osobnú slobodu a práva na slobodu a bezpečnosť

v súvislosti s tvrdným nerešpektovaním požiadavky na urýchlenosť rozhodovania o ich žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu. Prvý sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom špeciálnej prokuratúry, postupom Špecializovaného trestného súdu a postupom najvyššieho súdu, zatiaľ čo druhý sťažovateľ namieta iba postup najvyššieho súdu.

21. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že v čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy týkajúcich sa práva na osobnú slobodu (čl. 17 ods. 1 ústavy) je obsiahnuté aj právo obvineného podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú (resp. primeranú dobu) alebo byť prepustený počas konania (III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05). V označených ustanoveniach ústavy sú teda obsiahnuté obdobné práva ako tie, ktoré vyplývajú z čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru (III. ÚS 34/07, IV. ÚS 333/08, IV. ÚS 263/2018).

22. Ústavný súd stabilne judikuje, že jednotlivé lehoty z hľadiska požiadavky neodkladnosti alebo urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle § 17 ods. 2 a 5 ústavy, ale aj z hľadiska čl. 5 ods. 4 dohovoru sa posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehota rátaná na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú požiadavke rýchlosti (obdobne III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 255/03, II. ÚS 353/06).

23. Ústavný súd už judikoval, že v situácii, keď dĺžka rozhodovania všeobecného súdu vo väzobnej veci už na prvý pohľad nespĺňa požiadavky urýchlenosti (na jednom stupni nie viac ako jeden mesiac), je úlohou príslušného súdu vysvetliť dôvody oneskorenia alebo poukázať na výnimočné okolnosti ospravedlňujúce takéto oneskorenie (porov. rozsudok Veľkej komory vo veci Musiał proti Poľsku z 25. 3. 1999, sťažnosť č. 24557/94, bod 44; tiež rozsudok vo veci Koendjibiarie proti Holandsku z 25. 10. 1990, sťažnosť č. 11487/85, bod 29; I. ÚS 423/2020, I. ÚS 564/2020, IV. ÚS 660/2023).

IV.1. K namietanému porušeniu práv prvého sťažovateľa postupom špeciálnej prokuratúry:

24. Z ústavnému súdu predložených dokumentov vyplýva, že prvý sťažovateľ podal svoju žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu z väzby 16. novembra 2020 na generálnej prokuratúre, pričom táto bola 18. novembra 2020 zaslaná na podateľňu špeciálnej prokuratúry. Začiatok plynutia lehoty na rozhodovanie je tak potrebné počítat' od 18. novembra 2020, keď bola predmetná žiadosť (z dôvodov na strane prvého sťažovateľa, pozn.) doručená na príslušnú prokuratúru.

25. Príslušný dozorujúci prokurátor špeciálnej prokuratúry predložil vyšetrovací spis spoločne so svojím stanoviskom Špecializovanému trestnému súdu 4. decembra 2020, teda 16 dní po doručení žiadosti.

26. Ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie dozorujúceho prokurátora o tom, či žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu vyhovie, alebo jej nevyhovie a vec predloží príslušnému súdu, nie je samostatným stupňom konania, na ktorom by bolo možné, resp. ústavnoprávne akceptovateľné rozhodovať v lehote jedného mesiaca.

27. V zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku ak v prípravnom konaní prokurátor žiadosti o prepustenie na slobodu nevyhoví, predloží ju bez meškania, najneskôr do piatich pracovných dní po predložení celého dosiaľ získaného spisového materiálu, so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. Lehota pre prokurátora v tejto veci je teda zákonom určená samostatne.

28. Ustálenou judikatúrou ústavného súdu určená maximálna lehota jedného mesiaca na rozhodnutie o osobnej slobode sa aplikuje pri rozhodovaní príslušného súdu o takejto žiadosti, pričom prokurátor musí o takejto žiadosti rozhodnúť a predložiť ju príslušnému súdu v podstatne kratšej lehote. Jednak ide o už citovaných päť pracovných dní, ako aj lehotu na zabezpečenie podkladov na rozhodnutie.

29. Ústavný súd už v tejto súvislosti judikoval, že ak predĺženiu konania na prokuratúre došlo aj z dôvodu oneskoreného predloženia vyšetrovacieho spisu zo strany príslušného vyšetrovateľa, uvedená skutočnosť nezbavuje prokuratúru zodpovednosti za nesplnenie požiadavky urýchleného konania vo väzobnej veci (podobne II. ÚS 252/07). Úlohou prokurátora pri výkone dozoru v prípravnom konaní je dohliadať na to, aby orgány prípravného konania dodržiavali všetky ustanovenia Trestného poriadku vrátane § 1, v zmysle ktorého je potrebné pri postupe orgánov činných v trestnom konaní rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

30. Vybavovanie žiadosti prvého sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu na úrovni dozorujúceho prokurátora v trvaní 16 dní nemožno ani pri tvrdenej pracovnej vyťaženiosti považovať za súladné s požiadavkou na urýchlenosť rozhodovania o osobnej slobode, a preto ústavný súd rozhodol, že postupom špeciálnej prokuratúry v jej napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva prvého sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 8 ods. 1, 2 a 5 listiny, ako aj jeho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.2. K namietanému porušeniu práv prvého sťažovateľa postupom Špecializovaného trestného súdu:

31. Z ústavnému súdu predložených dokumentov ďalej vyplýva, že Špecializovanému trestnému súdu bola žiadosť prvého sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu spoločne s príslušným vyšetrovacím spisom predložená 4. decembra 2020 a že Špecializovaný trestný súd o nej rozhodol 29. decembra 2020, keď svoje uznesenie vypracoval a expedoval.

32. Obhajkyňi prvého sťažovateľa bolo uznesenie neúspešne doručované. Z predloženého spisu vyplýva, že sudca Špecializovaného trestného súdu 13. januára 2021 vyzval elektronickou formou (e-mailom) obhajkyňu prvého sťažovateľa na prevzatie uznesenia. Obhajkyňa v odpovedi na výzvu uviedla, že v danom čase nie je v kancelárii žiadna osoba, ktorá bola oprávnená prebrať za ňu zásielku, a zároveň požiadala Špecializovaný trestný súd o (aspoň) elektronické doručenie uznesenia. Uznesenie jej bolo elektronickou formou (ako príloha e-mailovej správy) doručené 14. januára 2021.

33. K predĺženiu doručovania uznesenia teda došlo v dôsledku skutočnosti, že obhajkyňa prvého sťažovateľa nebola prítomná vo svojej advokátskej kancelárii a náhradné preberanie zásielok

nebolo z jej strany plnohodnotne zabezpečené, pričom išlo vo výsledku o obdobie v trvaní viac ako 2 týždňov. Prvý sťažovateľ vo svojej replike v tejto súvislosti poukázal na to, že spolupracujúci advokát poverený preberaním pošty počas neprítomnosti jeho obhajkyne bol v predmetnom období práceneschopný.

34. Za deň doručenia uznesenia Špecializovaného trestného súdu na účel posúdenia rešpektovania požiadavky urýchlenosti rozhodovania je vzhľadom na uvedené potrebné považovať 5. január 2021, keď bolo uznesenie doručené prvému sťažovateľovi, nie až 14. január 2021, keď bolo uznesenie Špecializovaného trestného súdu fakticky doručené jeho obhajkyňi, avšak výlučne z dôvodov na jej strane a až po urgencii zo strany samotného Špecializovaného trestného súdu.

35. Lehota rozhodovania na Špecializovanom trestnom súde, ak by aj bola počítaná od predloženia vyšetrovacieho spisu a žiadosti Špecializovanému trestnému súdu, tak predstavuje hraničnú lehotu jedného mesiaca (od 4. decembra 2020 do 5. januára 2021).

36. V okolnostiach tejto veci ústavný súd akceptuje Špecializovaným trestným súdom tvrdenú objektívnu okolnosť ospravedlňujúcu isté predĺženie jeho rozhodovania, a to krátkodobú pracovnú zaťaženosť zákonného sudcu, ktorý v príslušnom období rozhodoval nielen o žiadostiach oboch sťažovateľov o prepustenie z väzby na slobodu, ale aj o žiadostiach iných obvinených v nesúvisiacej trestnej veci. V časovom horizonte niekoľkých pracovných dní tak príslušný sudca realizoval výsluchy piatich obvinených v dvoch spolu nesúvisiacich trestných veciach a vydal tri väzobné uznesenia, ktoré následne vypracoval. Rovnako tak v okolnostiach danej veci ústavný súd prihliadol aj na skutočnosť, že od rozhodnutia o sťažnosti prvého sťažovateľa uznesením Špecializovaného trestného súdu (16. decembra 2020) do jeho expedovania (29. decembra 2020) prešlo len 7 pracovných dní.

37. V dôsledku uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že tejto časti ústavnej sťažnosti nemožno vyhovieť (bod 4 výroku tohto nálezu).

IV.3. K namietanému porušeniu práv prvého a druhého sťažovateľa postupom najvyššieho súdu:

38. Pokiaľ ide o dĺžku rozhodovania na najvyššom súde, z predložených dokumentov vyplýva, že najvyššiemu súdu boli sťažnosti prvého a druhého sťažovateľa predložené 19. januára 2021, pričom najvyšší súd rozhodol svojím uznesením 28. januára 2021. Príslušný spis bol spolu s uznesením najvyššieho súdu doručený Špecializovanému trestnému súdu 11. februára 2021. Jeho uznesenie bolo následne právnym zástupkyňiam sťažovateľov doručené 24. februára 2021.

39. Z uvedených časových súvislostí, ako aj faktických okolností danej veci (zrušenie uznesenia Špecializovaného trestného súdu v časti týkajúcej sa prvého sťažovateľa a rozhodnutie o žiadosti prvého sťažovateľa samotným najvyšším súdom) vyplýva, že najvyšší súd rešpektoval požiadavku na urýchlenosť rozhodovania o osobnej slobode sťažovateľov. Pokiaľ ide o následné doručovanie jeho uznesenia Špecializovaným trestným súdom, túto skutočnosť možno pripočítať na ťarchu Špecializovaného trestného súdu.

40. Tejto časti ústavných sťažností preto ústavný súd nevyhoviel (bod 4 výroku tohto nálezu).

V.

Finančné zadosťučinenie

41. Prvý sťažovateľ v ústavnej sťažnosti navrhol priznať mu primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur, ktoré odôvodnil nerešpektovaním povinnosti urýchlenosti rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.
42. Z čl. 127 ods. 3 ústavy vyplýva, že finančné zadosťučinenie ústavný súd môže, ale nemusí priznať. Takéto zadosťučinenie je namieste tam, kde nie je možné dosiahnuť a dovŕšiť ochranu porušeného základného práva iným ústavne a zákonne upraveným spôsobom (I. ÚS 15/02, I. ÚS 139/02, II. ÚS 152/08, III. ÚS 623/2017).
43. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.
44. Ústavný súd priznal prvému sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 500 eur, ktoré je povinná zaplatiť mu generálna prokuratúra (bod 2 tohto nálezu).
45. Ústavný súd zohľadnil skutočnosť, že s účinnosťou od 20. marca 2024 bol zrušený Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a podľa § 56ah zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) došlo k prechodu jeho pôsobnosti na príslušné krajské prokuratúry, pričom generálny prokurátor Slovenskej republiky môže zároveň v zmysle § 51 ods. 1 zákona o prokuratúre určiť výnimky z príslušnosti. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že na účel vyplatenia finančného zadosťučinenia za porušenie práv prvého sťažovateľa špeciálnou prokuratúrou je v okolnostiach danej veci príslušná generálna prokuratúra, a teda priznané finančné zadosťučinenie 500 eur je povinná prvému sťažovateľovi zaplatiť generálna prokuratúra (bod 2 tohto nálezu).
46. Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhoviel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

47. Ústavný súd priznal prvému sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 589,54 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).
48. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2021 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu) a jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 (replika k vyjadreniam). Za predmetné tri úkony ide o náhradu vo výške 589,54 eur.
49. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je generálna prokuratúra (pozri bod 45 tohto nálezu) povinná uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení

s § 263 Civilneho sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 6. februára 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu